

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central
Judecător: V. Puica
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

Dosarul nr. 3ra-638/18

ÎNCHEIERE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ion Druță
Tatiana Vieru, Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dewax”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Dewax” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Prest Grup” cu privire la obligarea înlăturării încălcărilor și restituirea sumei încasate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Durnescu Mihail în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Dewax” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2015, SRL „Dewax” a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare(f.d. 73-74, 158-159 vol. I) împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal, intervenient accesoriu SRL „Prest Grup” cu privire la obligarea înlăturării încălcărilor și restituirea sumei încasate.

În motivarea acțiunii indică că, în urma încheierii tranzacțiilor privind procurarea mărfurilor pe perioada ianuarie 2015 - 21 mai 2015, au fost efectuate devamări pentru importul motoarelor în Republica Moldova, astfel, în procesul procedurilor de devamare, organul vamal, ilegal, contra prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, a clasificat tarifarea mărfii vămuită și, respectiv, ilegal a încasat de la SRL „Dewax”, taxa vamală în proporție de 15% din valoarea în vamă a mărfii.

Susține că pentru marfa importată și vămuită de către reclamantă și anume, mașini, aparate și dispozitive agricole, horticole sau silvicole pentru pregătirea sau lucrul solului sau al culturilor, se percepe taxa vamală în mărime de 0%, or, motocultorul nu este un autovehicul, motorul pentru acesta

nu poate fi supus taxării, pentru că motoarele pentru autovehicule se clasifică la codul 840820 - motoare de tipul celor utilizate pentru propulsia vehiculelor de la capitolul 87, astfel, organul vamal ilegal, fără nici un temei juridic, a aplicat taxa vamală în proporție de 15% din valoare în vamă a mărfii.

Menționează că a fost depusă cerere prealabilă, la care a primit răspunsul nr. 28-11/8139 din 08 iulie 2015, prin care abuziv nu s-a examinat cererea prealabilă, făcând referire la împuterniciri, deși pe cererea prealabilă a fost aplicată semnătura directorului SRL „Dewax”, a fost anexat mandatul, cu toate că conform legii și Hotărârii Guvernului nu urma să fie anexat.

Mai indică că, la 14 iunie 2015, în adresa pârâtului a fost expediată cererea prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul nr. 28/11-8532 din 20 iulie 2011.

Consideră că concluziile coroboratorilor vamali nu corespund adevărului și sunt în contradicție cu materialele cauzei, actul contestat fiind emis contrar prevederilor legii, ulterior, a fost depusă cerere de contestare a răspunsului și revizuirea poziției, însă din considerente neînțelese a primit răspunsul că actele administrative se contestă în 10 zile, deși contestația a fost depusă în termen.

Reclamanta SRL „Dewax” solicită obligarea Serviciului Vamal să înlăture încălcările pe care le-a comis organul vamal la vămuirea bunurilor importate de SRL „Dewax” prin aplicarea anterioară a taxei vamale de 0%, cu anularea taxei vamale de 15 % la bunurile agricole și obligarea Serviciului Vamal să restituie taxa vamală achitată de SRL „Dewax” care a fost percepută ilegal pentru anul 2015, în sumă de 109 846, 61 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 11 mai 2017, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Dewax” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal, intervenient accesoriu SRL „Prest Grup” cu privire la obligarea înlăturării încălcărilor și restituirea sumei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, s-a respins apelul declarat de avocatul Durnescu Mihail, în interesele SRL „Dewax” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 11 mai 2017.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 16 martie 2018, SRL „Dewax” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 11 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către SRL „Dewax” să fie admisă integral.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele judecătorești ierarhic inferioare, recurenta a indicat că decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt unele neîntemeiate și lipsite de suport juridic, ilegale, adoptate cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fără cercetarea sub toate aspectele, multilateral, complet și obiectiv a circumstanțelor cauzei în ansamblu și în interconexiunea

lor.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 12.01.2018 (f.d. 14 vol. II), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia de către recurentă, Colegiul ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Dewax” ca fiind depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Dewax” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă

argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (*Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991*).

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Dewax” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dewax” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ion Druță

Judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas